

Sygn. akt IV CSK 109/19

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku W. O.

przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Starosty Ł., P. Spółki Akcyjnej w L., M. O., M. G., K. T., W. O., P. O. i W. X.

o stwierdzenie zasiedzenia,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 4 września 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania P. Spółki Akcyjnej w L.

od postanowienia Sądu Okręgowego w L.

z dnia 29 marca 2018 r., sygn. akt II Ca (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) oddała wniosek Skarbu Państwa - Starosty Ł.

o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym. Ma przede wszystkim na celu – w interesie publicznym – ujednolicenie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie sporów precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla rozwoju prawa i judykatury sądowej. W związku z tym jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uczestniczka postępowania P. S.A. w L. wniosła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w L. z dnia 29 kwietnia 2016 r. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. W uzasadnieniu tego wniosku skarżący wskazał, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne wyrażające się w pytaniu: czy w świetle art. 172 § 1 i 2 k.c. w związku z art. 398 k.c. możliwe jest przyjęcie istnienia po stronie zasiadającego – oraz jego poprzedników prawnych – woli władania gruntem jak właściciel (*animus*) w sytuacji, gdy w toku – innego niż niniejsza sprawa – postępowania tej nieruchomości prze inny podmiot, nie brali oni czynnego udziału w postępowaniu zasiedzeniowym i nie manifestowali w żaden sposób swoich uprawnień właścicielskich.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że jeżeli skarżący, jako okoliczność uzasadniającą wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien nie tylko to zagadnienie przedstawić przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, a także przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, ale ponadto wykazać, że jest to zagadnienie nowe, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, nie publ.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, nie publ.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, nie publ.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, nie publ.; z dnia 28 czerwca 2008 r., III CSK 99/08, nie publ.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, nie publ.).

Skarżący nie sprostął tym wymaganiom. Sformułowane zagadnienie prawne różni się z poczynionymi w sprawie i wiążącymi ustaleniami faktycznymi dotyczącymi posiadania nieruchomości zarówno przez wnioskodawcę jak i przez jego poprzednika. Wynika z nich, że ojciec wnioskodawcy nie brał udziału w postępowaniu w 1978 r. albowiem nie został o nim zawiadomiony i nie został wezwany do udziału w tym postępowaniu. Ponadto według tych ustaleń od chwili nabycia nieruchomości ojciec wnioskodawcy a później wnioskodawca zamieszkiwali na nieruchomości.

Konkludując trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzą wskazane przez skarżącą przesłanki opisane w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 4 k.p.c. ani brana pod rozwagę z urzędu nieważność postępowania. Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wobec sprzeczności interesów wnioskodawcy i uczestnika postępowania Skarbu Państwa – Starosty Ł. i odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej nie było podstaw w świetle art. 520 § 3 k.p.c. do zasądzenia kosztów postępowania od wygrywającego wnioskodawcy na rzecz Skarbu Państwa wnioskującego o uwzględnienie skargi kasacyjnej.

aj

l.n